

2007. gada oktobris.

VECĀTES PĀGĀSTA ZIŅAS

Bezmaksas

Nr. 18

OKTOBRIS – VEĻU – ZEMLIKU MĒNESIS.

*Vējš loka koku zarus,
Daudz biežāk lietus līst,
Un saule, slēpjot starus,
Pa baltu miglu klīst.*

I. Lasmanis

Dienas kļuvušas stipri īsākas. Vakari satumst agri, rītos vēlu mostas gaisma. Mēneša sākumā gan vēl valda atvasara – pēdējās gada saulainās dienas. Izsmaržojusi vasara. Bieži apmācies un lietains. Vējš norauj kokiem lapas un tās virpuļo lejup. Koki atvadās no rudens rotas, toties zemi klāj košs paklājs. Sausā laikā lapas čaukst zem gājēju kājām, tad pamazām samirkst lietū, saguļas kārtu kārtām, silda ziemojošos augus un sīkos dzīvnieciņus.

Kad tumsa un mākoņi atkāpjas, nenopriecāties, cik pasaule skaista!

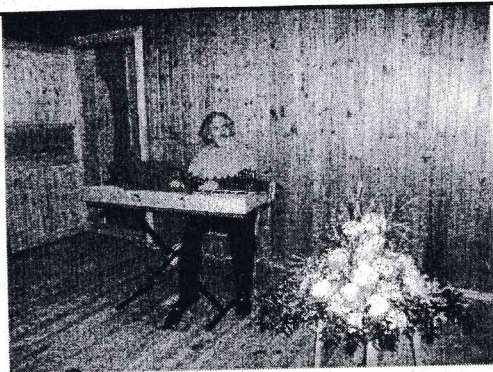
Naktīs dzīvsudraba stabiņš jau noslīd zem nulles. Ziedi, kuri koši greznojās puķu dobēs – salnas nokosti. Rītos zāle stinga. Taču dienas vidū saule, aizvien vēl silta un liksma, sasilda un daba atdzīvojas.

Rudens latviešu uztverē kopš aizlaikiem nesis līdz īpašu noskaņu. Veļu laiks, teica veci ļaudis. Ticēdami, ka līdz ar biežajiem miglas vājiem pār pielijušām pļāvām no Aizsaules uz savām šīs zemes mājām nāk sērsto tuvinieku dvēseles. Arī šodien maz ir tādu cilvēku, kurus rudenī krēslas stundās nepārņemtu savāda jūtība, kuri šajā laikā biežāk neatcerētos savus mīļos aizgājējus.

Laiku no Miķeļiem līdz Mārtiņiem, sauc par Veļu laiku. Tas ilgst četras nedēļas. Tad pieminami aizgājēji, minamas mīklas, stāstāmas pasakas.

Nepaliec rudens tumsā un dubļos! Darbojies, rosies un topi stiprāks, varošāks, gudrāks! Tas ir Tavu iespēju laiks.

Manas pārdomas par pasākumu Burtniekos.

5. oktobrī pasākumā Burulis Burtniekos pulcējās burtniecietāji, apkārtējo bibliotēku bibliotekāri, kultūras darbinieki. Arī mēs, Matīšu pagasta bibliotekāre Agita un Dace, kultūras darba organizatore Ligita un es, piedalījāmies šai jaukajā pasākumā, kuru vadīja **Anita Jansone – Zirņīte**. Pasākuma nosaukums **Burulis atšifrējas – Burtnieku rudens literārie sarīkojumi**.

Sarīkojuma ieskaņā mācītājmuižas zālē fotoizstāde.

Dzīvesbiedri – rakstnieks Roalds Dobrovenskis un dzejniece Velta Kaltiņa – aizvadītajos divos gados brīvajā laikā apceļoja Norvēģiju, iemūžinot to fotogrāfijās. **Izstāde ir abu rakstnieku atzīšanās mīlestībā bezgala skaistajai ziemeļu zemei Norvēģijai.**

Tad sarunas par literatūru un dzīvi ar māksliniekiem „Ezerpriedēs”. **Roalds Dobrovenskis – krievu rakstnieks un tulkotājs, Velta Kaltiņa – latviešu dzejniece, rakstniece** kopā dzīvojuši un strādājuši gadus 30. Dobrovenskis – krievu tautības autors – uzrakstījis grāmatu par latviešu dižgaru Raini „**Rainis un viņa brāļi**” Unikāls pētījums ne vien par Raini un Aspaziju, par P. Stučka un J. Jansonu – Braunu, bet arī par Jaunās strāvas attīstību. Izsekojis Raina gaitām visās viņa dzīves vietās. Vakara lozungs „**Eiropas nolaupītie**”. Kā teica Velta Kaltiņa – **mēs visi esam Eiropā – latvieši, krievi, vācieši, somi...** . Kā Eiropas nolaupītie. Pasākumu kuplināja Ieva **Akurātere** un Ilze **Grunte**. Skanēja dziesmas latviešu un krievu valodā. Dziedāja arī rakstnieks Dobrovenskis. Ļoti skanīgi un izjusti. Tikšanās noritēja tik patīkamā un draudzīgā atmosfērā, ka stundas aizskrēja nemanot.

Dzirdot vārdu – integrācija – bieži vien tas izskan formāli, nepiesaistot. Izjutot integrāciju šādā pasākumā, tiek aicināti aizdomāties par izpratni un cieņu pret līdzcilvēkiem.

Bibliotēkas vadītāja Ilga

Pie čigāniem Vilpulkā.

Sabiedrības integrācijas fonda atbalstītajā projektā tikām aicināti piedalīties čigānu svētkos Vilpulkā. Ar lāpām izgaismota taciņa ved uz pasākuma norises vietu - Vilpulkas kalnu. Parasti izdzirdot vārdu -čigāns- tas saistās ar zilēšanu, apvārdošanu zirgiem, mēnessgaismu, košiem tērpiem un smeldzīgām dziesmām. Kad klausījies Limbažu puses čigānu grupas „**Bagan Roma**”, (dzied visi no vienas ģimenes Radža, Jadviga, Janušs, Sandis), Radžas duetā ar māsu, tad likās, ka uz skatuves kāpuši itāļu duets Albano un Pauere. Kā saka pats čigānpuika viņu dziesmas ir par mīlestību, meitenēm un dzīvi. Radžas komponētās un mūsdienīgos ritmos rakstītās dziesmas gada beigās tiks izdotas diskā. Kas tie par svētkiem, kuros neskan kopīgi dziedāta dziesma. Tad dziedājām arī „Kur tu teci gailīti manu” čigāniski. Sanāca kopā labi. Tikām bagātīgi cienāti. Pie čigānu ugunsкура dziesmās un sarunās noslēdzās svētku vakars. Vecates pagasts čigānu grupai „Bagan Roma” dāvināja dabas doto čaklo bitīšu saldo šūnu medus rāmīti. Paldies, ka aicinājāt un ļāvēt arī mums izbaudīt visu čigānisko!

Ivita.

ATTIEKSME.

Attieksme pret **dzīvniekiem** vislielākā mērā ir mūsu ētikas un morāles, kā arī kultūrizglītības jautājums. Nedrīkst aizmirst pamatpatiesību, ka attieksme pret dzīvniekiem norāda arī uz attieksmi pret līdzcilvēkiem. Kā teicis taigas mednieks Dersu Uzala: "Tīģeris ir tāds pats cilvēks, tikai viņam cits kreklis mugurā." Vai esam gatavi veltīt rūpes, uzmanību un mīlestību dzīvniekam, kurš lūkojas mūsos ar uzticību un paļāvību, un izprot mūs bez vārdiem? Tēviju un vecākus neizvēlas, bet **dzīvnieku izvēlamies paši**. Ja nespējam būt pilnībā pārliecināti par šo izvēli, tad PVD aicina atturēties no dzīvnieku iegādes. Katrs cilvēks ir atbildīgs par to dzīvnieku, kuru ir paņēmis, audzinājis. Bet ko domā to **kaķu īpašnieki**, kuri savus mīluļus ir aizmirsuši vai izmetuši **pie kopējām kūtiņām**. Vai viņi ir paskatījušies kā šie pamestie dzīvnieki lūdzas maizes gabaliņu, kā viņi izsalkumā ņaud. Iestāsies auksts laiks un viņiem klāsies vēl grūtāk **Cerams, ka atmodīsies līdzjūtība un bijušie saimnieki atradīs risinājumu par labu šiem pamestajiem, aizmirstajiem vai izmestajiem dzīvniekiem.**

Nekur nav tik labi kā mājās.

Abas ar Zinaīdu sēžam kalna galā pie Valtera monumenta. Laiks silts, spīd saulīte un mēs vērojam govīs un aitas ganībās, it kā ierāmētos laukus un spriežam ar ko katrā lauku sētā nodarbojas angļi. Pēkšņi Zinaīda skatās debesīs un kā mazs bērns māj lidmašīnai ar roku un saka, lai tās aiznes sveicienus uz Latviju. Nu abas sākam spriest, ko ap šo laiku dara mājās mūsējie, kāds laiks ir un kas jau ienācies mūsu mazdārziņos. Tad abas sākam spriest, cik laba dzīve ir mūsu mazajā Bodminā, cik laimīgas mēs esam, ka esam šeit tikušas. Pirmoreiz mūsu dzīvē mēs jūtamies kā baltie cilvēki. Uz mūsu kartēm ir nauda, ir jau arī iekrāts kāds mazumiņš un arī darbā no kopējām esam tikušas par pilntiesīgām māsiņām. Bet tas jau nu gan nenāca viegli. Smags, fizisks pie tam bieži arī netīrs darbs. Veļas mazgāšana un gludināšana, pacientu barošana, mazgāšana, telpu mazgāšana un tīrīšana un tā tālāk un tā joprojām. Darbu darām ļoti centīgi, esam pacietīgas un dažu dienu varbūt apsēžamies tikai uz īsu brītiņu. Vienmēr ar smaidu un lielu pacietību pret mūsu pacientiem. Tā pamazām ar smagu darbu pacietību esam nonākušas līdz medmāsu pienākumu pildīšanai. Anglija ar mūsu reģistru mums jau ir no gada sākuma, bet tikai ar jūniju strādājam par māsām. Esam beigušas daudz kursus, mācāmies angļu valodu, pildām dažādus testus. Visu mūžu mācāmies.

Mūsu menedžeres un saimnieku attieksme pret mums ir ļoti laba, bet vienalga nevienā valstī nepriecājas par iebraucējiem. To jau it kā neviens acīs nepasaka, visi it kā ļoti laipni, bet mēs jūtam, ka neesam vietējie. Bet tā kā savā dzīvē esam piedzīvojušas daudz kā patīkama un arī varbūt vēl vairāk nepatīkama, darām savu darbu, smaidām, esam priecīgas un laipnas, pelnām naudiņu un dzīvojam kā baltie cilvēki un katrai lidmašīnai lūdzam aiznest sveicienus no mums uz Latviju, jo nekur nav tik labi kā mājās.

Silvija.

Turpinās fotokonkurss

„ZIEMEĻVIDZEME – LAIKS, DABA UN CILVĒKI”

1997. gada 11. decembrī izveidotais Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāts aptver **Salacas upes un tās pieteku (Ķirele, Nātrene, Iģe, Jogla, Noriņa, Korģe, Ramata, Līvupe, Glāžupe un Mālupe), Burtņieku ezera, Rūjas un Sedas upes apkaimes** un lielu daļu no Baltijas jūras Rīgas līča Vidzemes piekrastes. Šajā teritorijā ir gan unikālas dabas vērtības, gan nozīmīgs kultūrvēsturiskais mantojums, sākot ar vairāk nekā 3000 gadus vecām akmens laikmeta liecībām.

Atzīmējot rezervāta 10 pastāvēšanas gadus, Ziemeļvidzemes biosfēras rezervāta administrācija aicina parādīt šīs teritorijas daudzveidību un gadu gaitā notikušās pārmaiņas foto darbos.

**Informācija: Andris Soms, tālr. 4071408 ZBR interneta mājas lapā:
http://www.biosfera.gov.lv/01Jau_Aktual.htm**

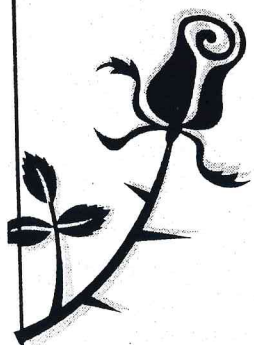
KO REDZI TU ?

Ceļa malā gulēja liels, pelēks akmens. Tas apbrīnoja debesis un zilo mākonī. Atlidoja krāsains taurenis un apsedās uz akmens:

- Ko tu tur skaties?
- Es apbrīnoju debesis un zilo akmeni.
- Ko gan tu sevišķu redzi – viss ir tik pelēks un drūms.

Kas ir labāk – būt pelēkam un apbrīnot krāsainās debesis vai būt krāsainam un neredzēt krāsainās debesis? Tik daudzkrāsaina kā debesis ir arī pati dzīve. Bet vai nav tā, ka bieži to neredzam aiz mantu kalniem, aiz lietām, kas pārpludina pasauli. Lietām vajadzētu kalpot, būt par līdzekli cilvēkam, bet notiek otrādi – cilvēks pielūdz mantu un neredz vairs krāsainās debesis.

Vērotājs

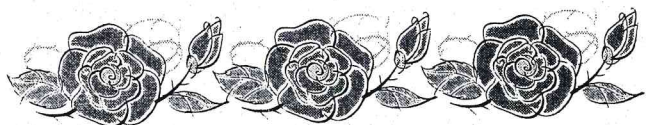
Pie labām domām
Gribas atgriezties
Un vēlreiz visu
Izdomāt no gala,
Jo, kur ar gaismu
Esi saticies,
Tur mākoņiem būs
Vienmēr zelta mala.

O. Vācietis

**MĪLI SVEICIENI UN LAIMES VĒLĒJUMI
VISIEM OKTOBRA MĒNEŠA
JUBILĀRIEM!**

ĪPAŠI LAI GODINĀTI:

- ❖ Jekaterina Zverišina
- ❖ Staņislavs Barāns

Lūgums vecākiem.

Sakarā ar to, ka bieži novērota jauniešu pulcēšanās Vecates centra teritorijas sabiedriskās vietās, kur notiek skaļa uzvešanās, smēķēšana un alkohola lietošana, lūdzam vecākus interesēties, kur un kā vakarus pavada Jūsu nepilngadīgie bērni. Iesakām pārrunāt ar bērniem par lietderīgu brīvā laika izmantošanu un sekot savu bērnu uzvedībai ārpus mājas, sabiedriskās vietās.

Ja ir problēmas, lūdzam griezties pagasta centrā pēc padoma.

Sociālā darbiniece Vija.

Zeme deva, zeme ņēma,
Zeme visu nepaņēma.
Labi darbi, silti vārdi –
Tie palika virspusē.

Mūžības ceļos aizgājusi:

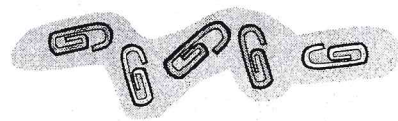

➤ **MARTA CIBUĻSKA**

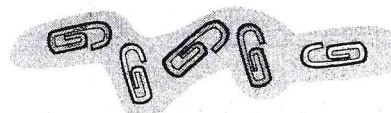
**Vecates pagasta centrs izsaka līdzjūtību
piederīgajiem.**

ZINĀŠANAI

Pamatojoties uz to, ka daži daudzdzīvokļu māju iedzīvotāji vēl īsti neizprot kurš ir atbildīgs par to, ja mājas iekšpusē pārtraukusies ūdens padeve, Vecates pagasta centrs paskaidro, ka esam atbildīgi par ūdens padevi līdz mājai, bet par iekšdarbiem jādomā mājas iedzīvotājiem, jo dzīvokļi un koplietošanas telpas ir privatizētas. Tātad rūpēsimies katrs pats par savu īpašumu.

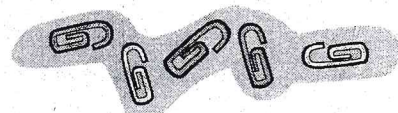
**Popgrupa atsāk nodarbības 20. oktobrī
plkst. 11⁰⁰. Vadītāja Kristīne Freimane gaida
dalībniekus sākot no 5 gadu vecuma.**

27. oktobrī Matīšu kapos sveiču vakars

**Pārdod pārtikas kartupeļus „Vineta” un
„Laura”. 0,10 sant. kilogramā. Zvanīt
29113466.**

Atgādinājums

Lūgums iedzīvotājiem, kas nav savlaicīgi norēķinājušies par sniegtajiem komunāliem pakalpojumiem un nav nomaksājuši nekustamā īpašuma nodokli, to izdarīt tuvākā laikā Vecates pagasta centrā.

**Izdevējs Vecates pagasta centrs
Atbildīgais par izdevumu I. Ratniece**